د غزلو کِتاب

اول سرود

١ ⑴ د حضرت سلیمان خوارۀ سرودونه.

محبوبه

⑵ بیا بیا مې په خپلو شونډو سره ښُکل کړه،

ځکه چې ستا مینه د مېو نه زیاته مزه کړینه.

⑶ ستا د عطرو خوشبوئی ځومره ښُکلې ده،

ستا نوم لکه د هغې د خوشبو په شان ده.

نو ځکه ټولې پېغلې په تا مئینې دینه

⑷ زر شه، ما د خپل ځان سره بوځه،

تهٔ زما بادشاه شه، ما خپلې کوټې ته بوځه.

ښځې

اے بادشاه مونږ ځومره ستا دپاره خوشحاله یونه،

د مېو نه زیات مونږ ستا د مینې صِفت کوونه.

محبوبه

دا رښتیا دی چې پېغلې په تا مئینې دینه.

⑸ زهٔ خو توره یمه خو ښُکلې یمه،

اے د یروشلم جینکو،

د قیدار د خېمو په شان توره یمه

او د سلیمان د خېمې د پردو په شان توره یمه.

⑹ ما ته مهٔ ګورئ ځکه چې زهٔ غنم رنګه یمه،

زما ځرمنه نمر توره کړې ده.

زما ورونړه ما سره وران وونه

او په زبردستۍ سره هغوئ

په ما د خپلو انګورو خیال ساتلو.

نو بیا ما خپل خیال ونۀ ساتلو،

او نۀ مې د خپل انګور خیال وکړلو.

۷ ما ته ووایه، زما جانانه،

تۀ به نن خپله رمه څرولو له چرته بوځې؟

او تۀ خپلې ګډې په غرمه کښې

د دمې دپاره چرته راغونډوې؟

نو بیا زۀ ولې برقعه په سر سرګردانه شمه

او ستا د ملګرو په رمو کښې درپسې وګرځمه

محبوب

۸ اے په ټولو پیغلو کښې ښائسته محبوبې، کۀ چرې تا ته دا پته نۀ وینه،

نو د رمو د پښو ښاپونو پسې شه روانه،

او خپل چېلی دې د شپانو د خېمو په خوا کښې وڅرونه.

۹ زما محبوبې، تۀ په ما دومره ګرانه یئه،

لکه د فِرعون د شاهی آسپې په شان ښائسته یئه.

۱۰ ستا اننګی څومره ښائسته دینه،

او هغه ستا د غوږونو والو سره ځلیږینه.

او ستا غړی څومره ښائسته ده،

او د سرو سره څومره ښُکلې ښکارینه.

۱۱ خو مونږ به د سرو زرو والی درته

او د سپینو زرو مری جوړې کړونه.

محبوبه

۱۲ کله چې زما شهزاده خپل کټ کښې آرام کولونه،

نو زما د عطرو په خوشبويۍ کښې نشه نشه شونه.

⑬ زما جانان د مُر زونډے دېنه،

زما په سينه پروت دېنه

⑭ زما جانان د عينجدی د انگورو په

باغونو کښې د نکريزو د گل په شان دېنه

محبوب

⑮ زما محبوبې، تۀ خومره ښائسته ينه.

تۀ خومره حسينه ينه،

سترگې دې د گوگوشتکو په شان ښُکلې دينه.

محبوبه

⑯ تۀ ډېر ښُکلے يې زما جانانه،

تۀ خومره زړۀ وړونکے ينه،

شنه گياه به زمونږ بستره وينه.

⑰ د دِيار لرگی به زمونږ د کور وی تيرونه،

او د خوشبوداره دِيار لرگی زمونږ د کور دی تيرونه،

او د دِيار ونه به زمونږ د کوټې چت وينه.

۲

① زۀ لکه د شارون د گلاب په شان يمه،

او په پټو کښې د لاله د گل په شان يمه.

محبوب

② لکه چې په ازغو کښې د لاله گل وينه،

زما محبوبه د پېغلو په مينځ کښې داسې وينه.

محبوبه

③ لکه د سيب د ونې په شان په ځنگل کښې

زما جانان د نورو زلمو په مينځ کښې دېنه.

د هغهٔ د سورى لاندې په کښېناستو ډېره خوشحالېږمه،

او زما په خولهٔ د هغهٔ مېوې خوږې لګېږينه.

۴ هغهٔ زهٔ د خپل ځان سره د مېلمنو هال ته روانه کړمه،

او زهٔ يې په خپله مينه کښې ونغښتلمه.

۵ د کشمشو سره يې ما ته طاقت راکړلو،

او د سيوانو سره يې زهٔ تازه کړمه،

ځکه د مينې په وجه مړاوې شوې ومه.

۶ د هغهٔ ګس لاس زما د سر لاندې وونه،

او د هغهٔ ښى لاس ځانته راغاړه ايستمه.

۷ اے د يروشلم جينکو، ما سره ټينګه وعده وکړئ،

ترڅو چې مونږ پراتهٔ يونه مونږ به نهٔ په عذابوئينه.

دوېم سرود

محبوبه

۸ وګوره، چې جانان مې راروان دېنه،

هغه په غرونو راخېژينه، او په غونډو ټوپونه وهينه.

۹ زما جانان لکه هوسۍ او يا د ځوان هوسۍ په شان دېنه،

وګوره هغه اوس زمونږ د دېوال شاته ولاړ دېنه،

هلته د کړکۍ د جال نه دننه کوتې ته ګورينه.

۱۰ زما جانان ما ته ووئيل،

محبوب

”زما محبوبې، راپاڅه،

ښائسته محبوبې، راځه ما سره لاړه شه.

(۱۱) وګوره، ژمي تېر شو بارانونه ودرېدل او بس شونه.

(۱۲) په زمکه ګلونه راښکاره شونه،

د سندرو وئیلو موسم رارسېدلے دېنه،

زمونږ په مُلک کښې د ګوګوشتکو آوازونه اورېدلے کېږینه.

(۱۳) د اینځر بوټو خپله وړومبۍ مېوه ونیوله،

او د انګورو بوټو د خپلو غوټو خوشبو خوره کړله.

راپاځه، راشه، زما محبوبې، زما ښائسته محبوبې،

راځه ما سره لاړه شه.

(۱۴) زما ګوګوشتکې په کمر کښې د ګټانو شاته

خپل ځان پټ کړے دېنه.

زۀ ستا مخ لیدل غواړمه،

او ستا آواز اورېدل غواړمه.

ځکه چې ستا آواز خوږ دېنه،

او ستا مخ ښائسته دېنه.

(۱۵) لومبړې ونیسه، وړې لومبړې ونیسه،

هسې نه چې هغوئ د انګورو باغ تباه کړینه،

ځکه چې زمونږ د انګور بوټو غوټۍ نیولې دینه.“

محبوبه

(۱۶) جانان زما او زۀ د جانان یمه،

هغه چې د لاله په ګلونو کښې مزې کوینه.

(۱۷) د سحر رڼا نه وړاندې زما جانانه،

چې شپه په ختمېدو شی، ما نه لاړ شه جانانه،

لکه د هوسۍ او یا د تکړه هوسۍ په شان په کاڼیزه

غرونو باندې ما نه په ټوپونو او مستۍ سره لاړ شه.

۳

۱ ټوله شپه کله چې زۀ په خپل کټ کښې پرته ومه،

د چا سره چې زۀ مينه کوم ما د هغۀ لټون وکړونه،

خو هغه رانۀ غلونه.

۲ خو بيا ما خپل ځان ته ووئيل،

زۀ به پاڅېږمه او ټول ښار به ولټومه،

د هغه چا پسې به په چوکونو

او سړکونو کښې وګرځېږمه

چا سره چې زۀ مينه کومه.

نو زۀ وريسې ښۀ وګرځېدمه

خو پيدا مې نۀ کړونه.

۳ چوکيدارانو زۀ ودرولمه،

کله چې هغوئ په ښار کښې ګرځېدل.

ما د هغوئ نه تپوس وکړلو،

”ولې تاسو هغه کس ليدلے دېنه

چا سره چې زۀ مينه کومه؟“

۴ نو چې د هغوئ نه لږ وړاندې لاړمه

ما خپل جانان پيدا کړونه.

هغه مې راټينګ کړونه

او تلو ته مې پرې نۀ ښودلونه

او ما هغه د خپلې مور کور ته راوستونه

هغې کوټې ته په کومه کښې چې زۀ د مور

په ګېډه شوې ومه.

۵ اے د يروشلم جينکو، ما سره ټينګه وعده وکړئينه،

ترڅو چې مونږ پراتۀ يونه مونږ به نۀ په عذابوئينه.

دریم سرود

محبوبه

۶ چې د لوګی د ستن په شان دے هغه څوک دینه

هغه زمونږ طرف ته راروان دینه؟

چې فضا یې په مُر او لوبانو خوشبوداره کړې ده نه،

او د سوداګرو په عطرو باندې خوشبوداره کړې ده نه؟

۷ دا د سلیمان ګاډئ ده وګورئینه،

چې ورسره شپېتهٔ تکړه کسان

په پرګله کښې راروان دینه،

د بنی اِسرائیلو د ټولو نه ښهٔ فوجیان ورسره دینه.

۸ هغوئ ټول په تُورو باندې سمبال دینه،

او په جنګ کښې هم ماهر دینه،

هر یو سره په ترخ کښې تُوره ده،

او هغوئ په شپه کښې د بادشاه د

حفاظت کولو جوګه هم دینه.

۹ سلیمان بادشاه شاهی ګاډئ ځان دپاره

د لبنان د دِیار د لرګو نه جوړه کړې ده نه.

۱۰ د هغې ستنې هغهٔ د سپینو زرو نه جوړې کړې دینه،

او د هغې چت یې د سرو زرو نه جوړ کړے دینه،

او د هغې بالښتونه کاسنی دینه.

هغه د یروشلم د پېغلو په مینې سره ښائسته شوې وه نه.

۱۱ اے د یروشلم پېغلو راشئ کنه،

او سلیمان بادشاه وګورئینه

هغهٔ هغه تاج په سر کړے دینه

کوم چې د وادهٔ په ورځ مور ورکړے وونه،

ډېره د خوشحالۍ ورځ وه د هغهٔ د ټولو نه.

محبوب

۴ ① اے محبوبې، تهٔ څومره ښائسته ينه.

تهٔ څومره نازنينه ينه.

د نقاب نه شاته ستا سترګې ګوګوشتکې دينه.

ستا زلفې وَل وَل لکه د چېلو د رمو په شان دينه،

چې د جِلعاد د غرهٔ نه لاندې راکوزيږينه.

② ستا غاښونه د سپينو ګډو په شان دينه،

چې تازه ترې نه وړۍ اخوا شوې وينه،

او تازه لمبولے شوے وينه.

هر يو غاښ دې د بل سره جوړه دينه،

يو هم کنډم شوے نهٔ دينه

③ شونډې دې تکې سرې دينه،

خولهٔ دې ډېره ښُکلې ښکارينه.

ستا اننګې د نقاب شاته لکه د ګلابې انار څلېږينه.

④ ستا غړۍ دومره ښائسته ده لکه د داؤد د ښار مناره،

چې د زرګونو بهادرانو په ډالونو باندې شوې وی سينګاره.

⑤ ستا سينې لکه د هوسو د جوړه بچو په شان دينه،

چې د لاله په ګلونو کښې څرېږينه.

⑥ د دې نه وړاندې چې د سحر باد ولګېږينه

او د شپې تيارهٔ چې په ختمېدو شينه،

زۀ به د مُر غر ته ورمنډه کړمه

او د لوبانو غونډيو ته به لاړه شمه.

۷ زما محبوبې، ستا ښائست کامِل دېنه،

په تا کښې هيڅ عيب نشته دېنه.

۸ زما ناوې، د لبنان نه ما سره راشه،

د لبنان نه ما سره راشه.

د امانه د غرۀ د څوکو نه راکوزه شه،

د حرمون او د سنير د څوکو نه ما سره راکوزه شه،

د زمرو د غارونو او د پړانګانو د غونډيو نه راکوزه شه.

۹ اے زما دُنيا، اے زما ناوې، زما نه دې زړۀ وړے دېنه،

د سترګو په يوه اِشاره دې ما نه زړګے وړے دېنه،

او د امیل يو غمی دې ما نه زړګے وړے دېنه.

۱۰ زما دُنيا، زما ناوې زۀ ستا په مينه کښې خومره خوشحاله يمه،

د ميو نه څومره خوشحالونکی ده ستا مينه،

او ستا خوشبو د هرې مصالحې نه څومره ښۀ ده.

۱۱ زما ناوې، ستا د شونډو نه د شاتو د ګبين په

شان خوږوالے راڅاڅيږينه،

ستا د ژبې لاندې شات او پئ پراتۀ دينه،

ستا د جامو نه لکه د لبنان د دِيار په شان خوشبو راځينه

۱۲ اے زما محبوبې، تۀ زما بنده باغيچه ينه،

تۀ زما دُنيا ينه، او زما ناوې ينه،

زما پټ باغ، زما پټه چينه ينه،

۱۳ تۀ لکه د انارو باغيچه ينه،

د مزېدارو ميوو نه ډکه ينه،

او خوشبو دي لکه د مشکو او عنبرو په شان ده نه،

۱۴ چرته چې د مشکو، زعفرانو، دارچینو

او هر قسمه مصالحو بوټی پېدا کېږينه،

او عُود، مُر او لوبانو خوشبوداره عطر پېدا کېږينه.

۱۵ تهٔ د باغ چینه یئه،

تهٔ د تازه اوبو کوهے یئه

چې د لبنان د غرونو نه رابهیږينه.

محبوبه

۱۶ اے د شمال باده، راوالوځه،

اے د جنوب باده راشه،

زما په باغ باندې راوالوځه

او د هغهٔ خوشبو هرې خوا ته خوره کړه.

زما جانانه خپل باغ ته راشه،

او د هغې ښُکلې مېوې وخوره.

محبوب

۵

۱ زما دُنیا، زما ناوې، زهٔ په خپل باغ کښې

داخل شوے یمه.

زهٔ د مُر چیړ او خوشبوداره مصالحې راټولومه.

ما خپل ګبین د شاتو سره وخوړلونه،

او زهٔ خپل پئ او مے څښمه.

ښځې

اے عاشقانو، وخورئ او وڅښئینه.

او د مینې نه مست شئینه.

ځلورم سرود

محبوبه

(۲) زهٔ اودهٔ ومه خو زما زړهٔ بېدار وونه،

غوږ شه. زما جانان ور ټکوينه.

"زما د زړهٔ دُنيا او محبوبې ور کولاو کړه،

زما ګوګوشتکې، زما بېعيبه مينې.

محبوب

زما سر په شبنم باندې لوند دينه،

او د شپې پرخې مې وېښتهٔ لوندهٔ کړی دينه."

محبوبه

(۳) ما خو جامې ويستلې دينه،

نو دا بيا دوباره واچوم څهٔ؟

ما خپلې پښې وينځلې دينه،

بيا دا دوباره په خاورو ګنده کړم څهٔ؟

(۴) زما جانان خپل لاس په ور کښې راوړد کړونه،

نو زما زړهٔ د هغهٔ دپاره په درزېدو شونه.

(۵) نو زهٔ راپاڅېدم چې خپل جانان ته ور کولاو کړمه.

زما د لاسونو نه عطر په څڅېدو شونه.

زما د ګوتو نه د مُر چيړ په څڅېدو شونه

کله چې ما د ور کُنډه راښکله.

(۶) ما خپل جانان ته ور کولاو کړونه،

خو هغه بيا تلے وو، نو زهٔ سخته پرېشانه شومه،

ما هغه ولټولو، خو هغه مې پيدا نهٔ کړونه،

ما هغهٔ ته آواز وکړونه،

خو هغهٔ ما ته جواب رانهٔ کړونه.

۷ کومو څوکيدارانو چې په ښار کښې ګشت کولونه

نو هغوئ زهٔ ونيولم، هغوئ زهٔ ووهلمه

او په وهلو يې تکه شنه کړمه،

او د ښار د دېوالونو چوکيدارانو

زما د مخ نه پلو اوچت کړونه.

۸ اے د يروشلم ښځو، ما سره دا وعده وکړئينه،

کهٔ چرې تاسو زما جانان وليدلو، هغهٔ ته ووائينه

چې زهٔ د هغهٔ د مينې په وجه کمزورې شوې يمه.

ښځې

۹ اے په ټولو ښځو کښې ښائسته جينۍ، ستا جانان

د نورو سړو نه کوم خاص خصوصيت لرينه؟

په هغهٔ کښې داسې څهٔ خاص دينه،

چې مونږ تا سره دا لوظ وکړونه؟

محبوبه

۱۰ زما جانان سور سپين دېنه،

او په لسو زرو کښې د ټولو نه اعلیٰ دېنه.

۱۱ د هغهٔ سر د سوچه سرو زرو دېنه،

د هغهٔ وېښتهٔ وَل وَل دينه،

او لکه د کارغهٔ په شان تور دېنه.

۱۲ د هغهٔ سترګې د ګوګوشتکو په شان دينه

چې د اوبو د چينو په خوا کښې وينه

سپينې ګوګوشتکې لکه د پئيو په شان چې

د تالاب په خوا کښې ناستې وينه.

۱۳ د هغهٔ اننگی د باغ په شان دينه،

چې د خوشبودارو بوټو نه ډک وينه.

د هغهٔ شونډې د لاله د گل په شان دينه،

لکه چې د مُر په چيړ خوشبويه شوې وينه.

۱۴ د هغهٔ لاسونه د سرو زرو سيخونه دينه،

چې په دې کښې قيمتی کانی لگېدلی وينه.

د هغهٔ بدن لکه د هاتی د غاښونو په شان سپين دېنه،

او چې په کښې نيلم کانی لگېدلی وينه.

۱۵ د هغهٔ پښې د سنگِ مرمرو د ستنو په شان دينه

چې په سرو زرو کښې لگولے شوې وينه.

د هغهٔ شکل د لبنان د غرونو د خاص دِيار په شان ښکارينه.

۱۶ هغه ډېره خوږه خولهٔ لرينه،

هغه په هر لحاظ زړهٔ راښکونکے دېنه،

نو، اے د يروشلم ښځو،

زما جانان او زما آشنا دغه شان دېنه.

ښځې

۶ ۱ ستا جانان چرته لاړونه،

په ټولو ښځو کښې ښائسته جينۍ؟

ستا جانان چرته تلے دېنه؟

چې مونږ تا سره د هغهٔ تلاش وکړونه؟

محبوبه

۲ زما جانان خپل باغ ته راغلے دېنه،

خپل د خوشبویانو کټ ته،

چې خپله رمه په باغونو کښې وڅروینه،

او د لاله ګلونه ترې نه راټول کړینه.

۳ جانان زما او زهٔ د جانان یمه،

هغه چې د لاله په ګلونو کښې مزې کوینه.

پینځم سرود

محبوب

۴ زما محبوبې، تهٔ لکه د تِرضاه د ښار په شان ښائسته ینه.

آو، لکه د یروشلم په شان ښائسته ینه،

او په یو ځل لیدو دې ما نه زړګے وړے دینه.

۵ سترګې دې ما نه واړوه،

ځکه چې زهٔ یې بےوسه کړے یمه.

ستا زلفې وَل وَل لکه د چېلو د رمو په شان دینه،

چې د جِلعاد د غرهٔ نه لاندې راکوزیږینه.

۶ ستا غاښونه د سپینو ګډو په شان دینه،

چې تازه ترې نه وړۍ اخوا شوې وینه،

او تازه لمبولے شوے وینه.

هر یو غاښ دې د بل سره جوړه دینه،

یو هم کنډم شوے نهٔ دینه.

۷ ستا اننګې د نقاب شاته لکه د ګلابی انار ځلیږینه.

۸ په شپېتو مَلِکو او په اتیا وینځو کښې

او په بےشمېره پېغلو کښې،

۹ خو زهٔ به بیا هم خپله ګوګوشتکه خوښومه،

زما کامله مینه، د خپلې مور ډېره خوښه ده نه،

او د هغه چا ډېره نیازبینه چا چې زېږولې ده نه.

پېغلې هغه وینی او د هغې صِفت کوینه،

تر دې چې شهزادګۍ او شاهی وینځې

د هغې د صِفت سندرې وائینه.

١٠ "دا څوک ده چې لکه د سحر د رڼا په شان راوچتېږینه،

لکه د سپوږمۍ په شان ښائسته، او د نمر په شان ځلېږینه،

او په یو ځل لیدو دې ما نه زړګے وړے دینه."

١١ زۀ د غوزانو باغ ته لاړمه

او وادۍ ته د ګلونو د غوټو سیل ته لاړمه،

د انګورو د ځیلو راټوکېدل ووینمه

او چې انارو ګلونه کړی دی کۀ نه

١٢ زۀ په خپل ځان نۀ پوهېدمه،

او د عشق نه رپېدمه

لکه چې په شاهی ګاډۍ کښې سور یمه

ښځې

١٣ واپس راشه، مونږ ته راواپس شه، اے د شولم پېغلې.

واپس راشه، واپس راشه چې مونږ تا دوباره وګورونه.

محبوب

تاسو د شولم دې پېغلې ته ولې ګورئینه

کله چې هغه د ګډېدونکو د دوه صفونو

په مینځ کښې ډېره ښائسته ګډېږینه؟

محبوب

۷ ① ستا پښې په ښېلو کښې ښومره ښُکلې ښکارينه،

اے د شهزادګۍ لورې.

ستا غونډی پتونونه د قيمتی کاڼو په شان دينه،

لکه چې دا يو ماهر زرګر جوړ کړی وينه.

② ستا نوم د يوې پيالی په شان دېنه

لکه چې د خوشبوداره ميو نه ډکه وينه.

ستا پښې لکه د غنمو د ګېډی په شان دينه

چې ګېرچاپېره ترې نه د لاله ګلونه راتاو شوی وينه.

③ ستا سينې لکه د هوسو د جوړه بچو په شان دينه،

④ ستا غړی لکه د هاتی د غاښونو نه جوړه شوې مينارې په شان ښائسته ده نه.

ستا سترګې د حسبون ښار د ځلېدونکو تالابونو په شان دينه،

کوم تالابونه چې د دې ښار د بيت‌رابيم دروازې سره دينه.

ستا پوزه د لبنان د برج په شان ښائسته ده نه

چې د دمشق ښار ترې نه ښکارينه.

⑤ ستا سر لکه د کرمل د غرهٔ په شان اوچت دېنه،

ستا د زلفو ښائست لکه د شاهی ګُلکاری په شان دېنه

تر دې چې بادشاهان هم ستا د کمڅو د ولونو بنديوان دينه.

⑥ اے محبوبې، تهٔ ښومره ښُکلې او حسينه ينه،

تهٔ ښومره د خوشحالو نه ډکه ينه.

⑦ ستا قد او قامت د کجورې د ونې په شان دېنه،

او ستا سينې د مېوو د غونچو په شان دينه.

⑧ ما وئيل زهٔ به د کجورې ونې ته وخېژمه

او کجورو ته به يې لاس وروړمه.

ستا سينې دې د مېوو د غونچو په شان وينه،

او ستا د خولې خوشبو دې لکه د سیوانو په شان وینه.

٩ او ستا شونډې د اعلئ میو په شان دینه.

نو دا مے دې زما د جانان په غابښونو

او شونډو باندې په نرمئ سره وبهیږینه.

محبوبه

١٠ زۀ د خپل جانان یمه،

او د هغۀ زړۀ ما غواړینه.

١١ زما جانانه راشه، راځه چې بهر پټو ته لاړ شُو نه

او هلته په کلی کښې شپه تېره کړو نه.

١٢ راځه چې سحر وختی پاڅیږونه

او د انګورو باغونو ته لاړ شونه

چې د انګورو د ځیلو راټوکېدل ووینو

او چې انارو ګلونه کړی دی کۀ نه،

هلته به زۀ خپله مینه تا ته وښایمه.

١٣ هلته به د مړه غونو بوټو خپله خوشبو راپریښې وینه،

او د ټولو نه ښې مېوې به زمونږ دروازې سره وینه،

نوې او زاړۀ خوندونه،

جانانه کوم چې ما ستا دپاره ساتلی دینه.

٨ ١ اے کاش چې تۀ زما دپاره لکه د ورور په شان وینه،

چا چې ما سره د مور په سینه خولۀ ابښې وینه.

نو کله چې تۀ ما په لار کښې لیدلے نه

نو ما به تۀ ښکلولے نه

او چا به هم په ما باندې اِعتراض کولو نه.

٢ ما به تهٔ د خپل ماشومتوب کور ته راوستے وینه،

او هلته به تا ما ته سبق ښودلے وونه.

ما به درته د ښښلو دپاره مزېدار مے درکړی وُونه،

د خپلو خوږو انارو شربت به مې درکړے وونه.

٣ ستا ګس لاس به زما د سر لاندې وونه،

او ستا ښی لاس به ځانته راغاړه ایستمه.

٤ اے د یروشلم پېغلو، ما سره وعده وکړئینه،

مینه مهٔ راببداروئینه، ترڅو چې یې ونهٔ غواړینه.

شپږم سرود

ښځې

٥ دا د صحرا نه څوک راروان دے نه،

چې خپل سر يې د محبوبې په اوږه باندې ایښے دینه؟

محبوبه

زهٔ تا د سیب د ونې لاندې راپاڅومه،

په کوم ځائ کښې چې تهٔ خپلې مور زېږولے ینه،

چرته کښې چې په ډېر تکلیف هغې تهٔ زېږولے ینه.

٦ زما مینه په خپل زړهٔ باندې لکه د مهر په شان ولګوه نه،

او په خپل لاس باندې ما لکه د مهر په شان ولګوه نه.

ځکه چې مینه لکه د مرګ په شان زورَوره ده نه،

او د هغهٔ غیرت تر عالمِ ارواح پورې رسیږینه،

او د مینې د اور شُغلې ډېرې زورَورې دینه.

٧ ډېرې اوبهٔ د مینې اور مړ کولے نهٔ شینه،

او نهٔ سېلاب دا وړلے شینه.

کهٔ څوک غواړی چې په خپل ټول مال دولت سره مینه په بیعه واخلینه

خو د هغهٔ قیمت به د مینې په مقابل کښې حقیر وشمېرلے شینه.

دوستان

۸ زمونږ یوه وړه خور ده نه،

او لا تر اوسه د هغې سینې شوې نهٔ دینه.

کهٔ څوک د هغې غوښتلو له را شینه

نو مونږ به څهٔ کوُو نه؟

۹ کهٔ هغه لکه د یو دېوال په شان پېغله وے نه،

نو مونږ به د هغې د سپینو زرو د برج سره حفاظت کړے ونه.

او کهٔ هغه یوه دروازه وے نه،

نو مونږ به ورته د دِیار تختې لګولے وے نه.

محبوبه

۱۰ زهٔ د یو دېوال په شان پېغله ومه،

او اوس زما سینې لکه د برجونه په شان دینه.

کله چې زما جانان ما ته ګورینه،

نو هغه زما په کتلو باندې خوشحالیږینه.

۱۱ د سلیمان په بعل هامون کښې د انګورو یو باغ وونه،

کوم چې هغهٔ مالیانو ته په اجاره ورکړے وونه،

هر یو به ورله زر د سپینو زرو سیکې ورکولے نه.

۱۲ خو زما د انګورو باغ زما دے چې چا له یې ورکومه،

سلیمانه، ما له د سپینو زرو زر سیکې مهٔ راکوه نه،

خو زهٔ به هغه چا ته د سپینو زرو دوه سوه سیکې ورکړمه،

څوک چې زما د باغ د مېوو خیال ساتینه.

محبوب

۱۳ زما محبوبې، تهٔ چې په باغ کښې ژوند کوينه،

زما دوستان په دې انتظار کښې دينه

چې ستا آواز واورينه.

خو پربږده چې زهٔ واورمه

محبوبه

۱۴ زما جانانه، زر په منډه راشه،

او يا لکه د هوسۍ او د ځوان غرځهٔ په شان راشه

خوشبوداره غونډو ته راشه.